

Благовестете от ден на ден спасението на нашия Бог!

**Христос възкръсна от мъртвите,
със смъртта си смъртта победи
и на тия, които са в гробовете,
дарува живот!**

Евангелско четиво

**† 3 НЕДЕЛЯ СЛЕД ПАСХА –
НА СВ. МИРОНОСИЦИ**

В онова време дойде Иосиф Ариматейски, виден член от съвета, който н сам очакваше царството Божие, дръзна, та влезе при Пилата, и измоли тялото Исусово. Пилат се почуди, че Той вече е умрял; и, като повика стотника, попита го: дали отдавна е умрял? И като узна от стотника, даде тялото Иосифу. А Иосиф, като купи плащаница, сне Го, па Го обви в плащаницата и положи в гроб, изсечен в скала; и привали камък върху вратата гробни. А Мария Магдалина и Мария Иосиева гледаха, де Го полагат.

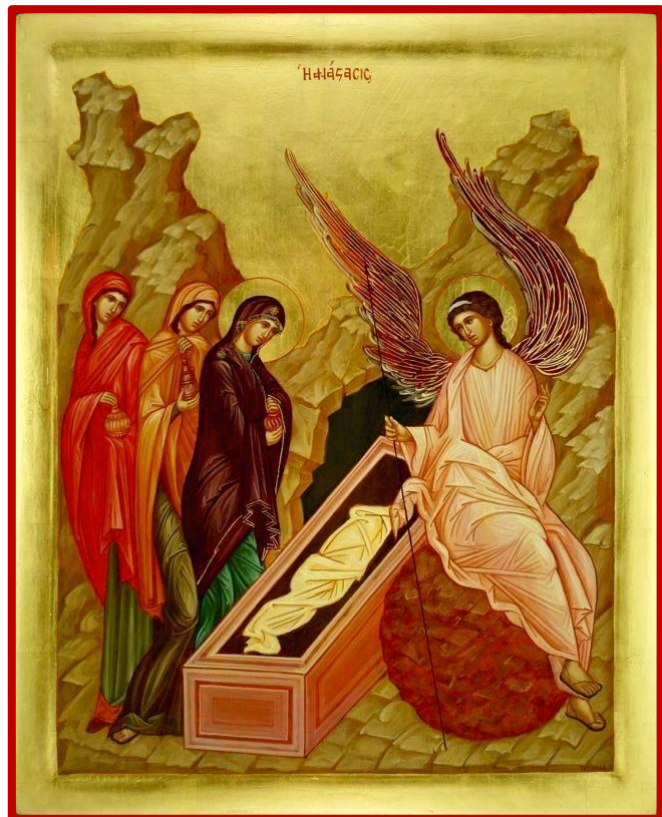
След като мина събота, Мария Магдалина, Мария Иаковова и Саломия купиша аромати, за да дойдат и Го помажат. И в първия ден на седмицата дойдоха на гроба много рано, след изгрев-слънце, и говореха помежду си: кой ли ще ни отвали камъка от вратата гробни? И като погледнаха, виждат, че камъкът е отвален: а той беше много голям. Като влязоха в гроба, видяха един момък, облечен в бяла дреха, да седи отдясно; и много се уплашиха. А той им казва: не се плашете. Вие търсите Исуса Назареца, разпнатия; Той възкръсна, няма Го тук. Ето мястото, дето бе положен. Но идете, обадете на учениците Му и на Петра, че Той ви преваря в Галилея; там ще Го видите, както ви бе казал. И като излязоха скоро, побягнаха от гроба; тях ги обхвана трепет и ужас, и никому нищо не казаха, понеже се бояха. (Марк 15:43-48; 16:1-8)

Отческо наследство

**ПРОПОВЕД В НЕДЕЛЯ ТРЕТА СЛЕД
ПАСХА - НА МИРОНОСИЦИТЕ**

На днешната неделя светата Църква чествува светите жени-мироносици, свети Йосиф Ариматейски и свети Никодим.

Всички те са герои на духа и на християнската вяра, достойни за удивление, похвала, прослава и подражание.

Жените-мироносици – това са от ония жени, които са слушали Исуса Христа през време на проповедническата Му дейност и са Му служели (Мар. 15:40); те са вървели след Него и са плакали и ридали за Него, когато Го водели към Голгота (Лук. 23:27); стояли са при кръста Му, наблюдавали са погребението Му и видели гроба, и как било положено тялото Му (Лук. 23:49, 55); те са приготвили благовония и миро (Лук. 23:56), и без смут и страх от никого и от нищо в неделята, много рано (Лук. 24:1), на разсъмване (Мат. 28:1), докле било още тъмно (Йоан. 20:1), идват на гроба, с намерение да помажат Тялото Исусово. Затова са и наречени „жени-мироносици“.

Тук на гроба те чува от Ангели вестта, че Исус Христос е възкръснал (Мат. 28:5-6; Мар. 16:6; Лук. 24:3, 6). Когато отиваха да обадят на учениците, срещна ги Исус и им рече: „*Радвайте се!*“ (Мат. 28:8-10). Поименно са споменати в светото Евангелие: Мария Магдалина, Мария, майка на Якова Малки и на Йосия, Саломия (Мар. 15:40), Йоана, жена на Хуза, домакин Иродов (Лук. 24:10; 8; 3), Мария Клеопова (Йоан. 19:25), Сусана (Лук. 8:3; Мар. 15:41). Тук трябва да споменем още и сестрите на Лазаря – Марта и Мария (Йоан. 11), и Мария, майка на апостол Марк (Деян. 12:12).

Някои от жените-мироносици след възкресението на Спасителя са проповядвали за Него в разни страни. Така например знае се, че Мария Магдалина е проповядвала в Рим и Ефес.

Жените-мироносици са свидетелки на двете основни истини на християнската вяра - смъртта и възкресението на Спасителя.

Кой е Йосиф? Той бил богат човек (Мат. 27:57) от Ариматея, Юдейски град (Лук. 23:51), „виден член от съвета” (Мар. 15:43), „човек добър и справедлив”, който очаквал Царството Божие (Лук. 23:50–51), таен „ученик Исусов” (Йоан. 19:38). Йосиф не се съгласил с решението и деянията на Съвета, който осъдил на смърт Исуса Христа (Лук. 23:51).

А кой е Никодим? Той бил фарисей, началник юдейски, учител Израилев (Йоан. 3:1 и 10), който ходил на беседа при Исуса Христа нощем (Йоан. 3:2), Никодим защитавал Исуса Христа пред първосвещениците и фарисеите (Йоан. 7:50–51).

След като Спасителят издъхнал (Мар. 15:37), Йосиф Ариматейски, казва свети евангелист Марк, „дръзна, та влезе при Пилата, и измоли тялото Исусово” (15:43), снел го от Кръста (Мар. 15:46), и купил плащаница (Мар. 15:46). „Дойде също и Никодим – повествува свети евангелист Йоан, – и донесе около сто литри смес от смирна и алой. Тогава взеха тялото Исусово и го обвиха в повивки с благовонията, както по обичая си юдеите погребват” (Йоан. 19:39-40). И Го положили в гроб, изсечен в скала, дето още никой не е бил полаган (Лук. 23:53). Гробът принадлежал на Йосиф (Мат. 27:60). И привалили много голям камък върху вратата гробни

С погребението на Спасителя Йосиф и Никодим са извършили велик подвиг. Този подвиг наглед е твърде прост и обикновен: знатни и богати люде погребват един беден Странник, Който целия Си живот е посветил в служба на ближните и Сам нямал где глава да подслони (Мат. 8:20; Лук. 9:58). Но ако вникнем в обстоятелствата на тоя подвиг, ние ще разберем неговото недосегаемо величие и изключителния му героизъм, ще си обясним, защо и четиримата евангелисти са намерили за нужно да упоменат за него, и защо светата Църква всяка година го възпоменава.

Срещу Исуса Христа били висши членове на еврейското общество: стареите, книжниците, фарисеите, садукееите; те дирели случай и средства, за да Го погубят (Йоан. 11:53). Народът, тълпата изменила на Христа: при тържествения вход в Йерусалим тя ликуващо Му пее: „Осана!” (Мат. 21:9), а после, не след много дни, диво реве: „Разни Го!” (Мат. 27:22;

Враговете Исусови тържествуват - Той е прикован на Кръста, охулен (Мат. 27:39; Мар. 15:29), осмян (Мат. 27:41; Мар. 15:31), подигран (Лук. 23:35–36). И най-после издъхнал (Мар. 15:37).

Кой би се осмелил да удостои с почетно погребение Оногова, Който е умрял на кръст като злодей? Нали това би означавало, че такъв открито се признава за Негов ученик? Кой би се осмелил да отиде срещу присъдата на началниците и на тълпата, да отиде срещу създаденото настроение? Не би ли значело туй да изобличи в неправда тия началници и съдии и да обърне тяхната злоба и омраза към себе си? Кой би дръзнал да се яви при гордия, студен и жесток римски

прокуратор Пилат, угодлив пред първосвещениците и тълпата, и да иска тялото на Умрелия от позорна смърт?

Въпреки това Йосиф, както отбелязва свети евангелист Марк и както вече се каза, „дръзна, та влезе при Пилата, и измоли тялото Исусово” (15:43). И после двамата – Йосиф и Никодим – извършиха погребението.

Наистина, велик подвиг! И те го извършиха, защото вярваха в Исуса Христа като пратен от Бога (Йоан. 3:2), защото Го обичаха, почитаха Го и в смъртта Му виждаха непостижими божествени тайни, които разбраха след Неговото възкресение! Нищо не ги изплаши, нищо не беше в състояние да ги отклони и удържи да изпълнят своя свещен дълг!

За своята вяра в Христа и любов към Него, както свидетелства Свещеното Предание, Йосиф и Никодим претърпели гонение от юдеите и страдания. Ала те не се отказали от Спасителя, напротив, станали пламенни проповедници на Евангелието, немлъкващи благовестители на Христовото възкресение.

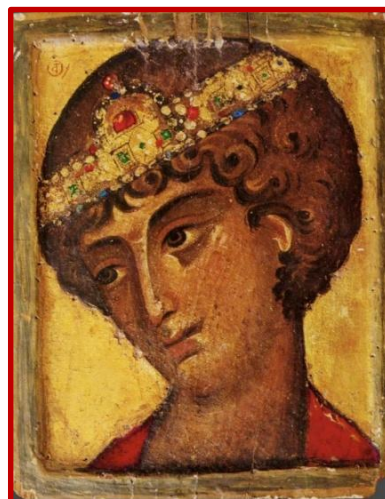
Братя и сестри, чествайки паметта на светите жени-мироносици, на свети Йосиф Ариматейски и на свети Никодим, светата Църква ни напомня, че и ние трябва като тях да бъдем верни и предани на Господа Исуса Христа и без стеснение, без страх и срам, при всички обстоятелства открито, с думи и дела, да Го изповядваме пред света, помнейки Неговите предупреждения: „Всеки, който Мене признае пред човеците, ще призная и аз него пред Моя Отец Небесен” (Мат. 10:32). А „който се срами от Мене и от думите Ми в тоя прелюбодееен и грешен род, и Син Човечески ще се срами от него, кога дойде в славата на Отца Си със светите Ангели” (Мар. 8:38; Лук.

Това е поука, която днешният празник ни предлага! Нека я усвоим и осъществяваме в живота си! Амин!

*Доростолски и Червенски митрополит Софроний,
Сборник проповеди, СИ, 1976 г.*

ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО

СВ. ВМЧК ГЕОРГИ ПОБЕДНОСЕЦ (ок. 284 - ок. 305 година. Празнува се на 6 май)

ТРОПАР

"Яко пленных
свободитель и
нищих защититель,
немогствующих
врач, царей
поворниче,
победоносче
великомучениче
Георгие, моли
Христа Бога,
спастися душам
нашим."

*Като освободител
на пленници и на
бедни защитник, на*

немошни лекар, на царе поборник, победоносни великомъчениче Георги, моли Христа Бога да се спасят нашите души.

СВ. ЛУКА КРИМСКИ: СВ. ГЕОРГИ ПОБЕДОНОСЕЦ НЕ СЕ БИ СТРАХУВАЛ ОТ НИЩО

Да вярте от света, светът щеше да любви своето; а понеже не сте от света, но аз ви избрах от света, затова светът ви мрази... Ако Мене гониха, и вас ще гонят; ако Моето слово спазиха, и вашето ще спазят. (Йоан 15:19-20)

Тези думи на Господ Исус Христос са изречени не само към Неговите свети апостоли, но и към всички, които Той толкова често нарича Свое малко стадо.

Малкото стадо са всички, които са повярвали в Господ Исус Христос, приели са в сърцата си Неговия закон, закона на любовта, Неговите заповеди за блаженство, а всичко това са заповеди за любовта, които изпълват всички Негови наредби.

И в това Негово малко стадо, като звезди от първа величина, блестят светите мъченици, които ни служат като най-велик пример както за най-дълбока вяра в Господ Исус Христос, така и за безгранична любов към Него, и за безкористност в страданията при невъобразими мъки и мъчения.

И сред огромното множество свети мъченици, чийто брой навярно надхвърля десетки хиляди, блестят светите великомъченици, тези, които претърпяха особено страшни страдания за Христос и чиито дела са от най-голямо значение за целия християнски свят. И дори сред великите се откроява като един от най-великите, сега почитания от нас – великият Георги Победоносец.

Защо отдавам толкова голямо значение на подвизите на светите мъченици?

На първо място, защото с кръвта си, с безмерната си любов към Господ Исус Христос, те допринесоха твърде много към проповедта на Христовите апостоли. Замислете се, ако нямаше десетки хиляди свети мъченици, как тогава проповедта за Възкресението на Христос, за Възкресението на нашия разпнат Господ можеше да има такава сила – тази всепобеждаваща сила?

Можеха ли всички народи в рамките на няколко века да повярват в разпнатия еврейски Учител като в Истински Божий Син, като в Спасителя на целия човешки род?

Езичниците щяха да се надсмиват над вярата в Разпнатия, ако вярата не беше потвърдена от Неговото Възкресение от мъртвите, ако апостолите нямаха правото да проповядват за Него като Разпнат и Възкръснал, като мъртъв и Възкръснал, като Победител над смъртта, като Победител над дявола.

И в това велико дело светите мъченици имаха най-дълбоко, най-дейно участие, защото знаете какво удивително впечатление имаха техните страдания върху езическите зрители и дори върху самите им палачи, когато те търпяха безстрашно и мълчаливо, а понякога дори с благодарност на уста ужасните мъчения.

Сега празнуваме заедно с паметта на св. Георги Победоносец и паметта на св. Александра, съпругата на онзи проклет Диоклециан, който повече от всички римски императори измъчваше и изтезаваше християните.

Знаете, че зрелището при страданията на великомъченика Георги изведнъж обърна тази чистосърдечна жена към вярата в Христос и тя безстрашно се обяви за християнка пред своя ужасен съпруг и претърпя смърт за Христа, нашия Господ, заедно с великомъченика Георги.

Защо кръвта на мъчениците е толкова важна за целия християнски свят? Защото тази кръв поръсва и осветява земята; защото самият дявол и неговите тъмни ангели се страхуват и треперят най-много.

А подвизите на светите мъченици са от най-дълбоко значение и в друго отношение. Те ни служат като ярък пример за непоклатима вяра в Христос и любов към Него. И трябва да се срамуваме, ако проявяваме малодушие, плашейки се от страх там, „дето няма страх“ (Пс. 13:5).

Самите мъченици не са се страхували от никого и от нищо, не се съблазнявали от никого и от нищо.

Императорът Диоклециан, който измъчвал св. Георги, много го обичал и дълбоко го оценявал като най-смелия, най-нужния воин. Когато видял, че най-тежките мъки не могат да сломят вярата му в Христос, той дори стигнал дотам, че предложил на Георги, ако принесе жертва на боговете, да го направи втори в своето велико римско царство.

Но в отговор на това обещание св. Георги само му се присмял и, разбира се, отхвърлил дори първата слава и чест след римския император, защото неговата вяра към Христос била по-твърда от диамант, а любовта му към Него – безгранична.

От вашите пастири неведнъж сте чували за страшните мъки, претърпани от светия Победоносец Георги за Христос. Няма да се спирам подробно на тях. Навярно добре си спомняте как цял ден той страдал с набити от колове крака, с огромен камък на гърдите, който едва не го смачкал; спомняте си как го търкаляли, вързан за огромно колело, под което в дъските били забити множество пирони и ножове, които разрязвали и измъчвали святото му тяло; как му сложили железни ботуши с остри пирони навътре и с тези ботуши го карали да тича по улиците на града, как го хвърлили в яма, пълна с негасена вар, покрили го с вар отгоре – все пак той би следвало да изгори във ворта и когато след три дни Диоклециан заповядал да докладват как е изгорял св. Георги, тогава при него дошли пратеници и му съобщили, че Георги е невредим. Когато великият мъченик се явил жив пред Диоклециан, той не повярвал на очите си.

Подвигът на великомъченик Георги бил труден, а благоволенieto на Господ Исус Христос към него заради извършения велик подвиг се проявил в това, че Самият Господ Исус Христос дошъл при него в затвора, насърчил го и го благословил за края на мъките.

Георги Победоносец не се страхувал от нищо. А ние, слабите, ние нищожните християни, имаме ли такава

отношение към онова, което макар и в малка степен, макар и от разстояние, ни заплашва с нещо тежко?

Напоследък няма ли сред нас стотици хиляди хора, които лесно се отказват от вярата си в Господ Исус Христос, а във въпросниците се обявяват за невярващи, страхувайки се от нещо, което по никакъв начин не ги заплашва? Никой не ги заплашваше с нищо, трябваше само да напишат във въпросника: вярват или не вярват. И това им беше достатъчно, за да извършат най-тежкия грях да се отрекат от Господ Исус Христос, забравяйки страшните Му думи: „Който се отрече от Мене пред човеците, и Аз ще се отрека от него пред Моя Отец Небесен“ (Мат. 10:33).

Не предпочитаме ли безполезните и мимолетни блага на този свят пред благата на вечността? Поставяме ли за цел на живота си да вървим по пътя, който Той ни е показал? Винаги ли помним думите на Христос: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“?

За светия мъченик и Победоносец Георги Той беше истинският Път и Живот, той не тръгна по друг път, не искаше да знае друг път. Той не се страхуваше от никакви заплахи и страхове и смело следваше пътя на Христос.

Затова се прекланяме пред всички мъченици и особено пред великите, като Георги Победоносец, и им отдаваме нашата пламенна любов.

Те укрепват нашата вяра и любов със своите чудеса, защото повечето от тях вършат чудеса. Знаете от вашите пастири за чудото, извършено три пъти от великомъченика Георги, за освобождението на младежите, които изнемогнаха и страдаха в плен. Спомнете си как изведнъж, когато си мислеха за дома, за празника на великомъченика, те трябваше да поднесат храна и вино на своите господари, а Георги Победоносец на бял кон напълно внезапно ги отведе и за миг ги прехвърли в къщата на родителите им, които по това време честваха паметта на великомъченика.

Не служат ли такива чудеса като голямо и мощно укрепване на вашата вяра в реченото от Господ Исус Христос? В крайна сметка Той е казал, че тези, които вярват в Него, ще вършат не само такива чудеса като Него, но ще извършват и по-големи от тях. И мъчениците извършиха най-великите дела и потвърдиха истинността на тези Христови думи.

Нека се срамуваме от малодушието си, от малодушието си пред най-малкия страх, който ни се представя във въображението ни.

Нека обичаме с цялото си сърце нашия Господ Исус Христос и Неговите мъченици, особено свети великомъченик Георги Победоносец, чиято памет чествуваме днес. Амин.

6 май 1954 г.

Източник: www.sveticarboris.net

ОТЕЧЕСКИ СЪВЕТИ

„Всичко, което виждаме и срещаме в живота ни, трябва да стават повод за молитва и славословие към Бога. Всяко вдишване, при което не славословим Бога, е напразно.“

„Светогорски слова“

ДЕТСКИ СВЯТ

КАРТИНА

Срещнали се веднъж безбожник и мъдрец. Безбожникът започнал да убеждава мъдреца, че Бог не съществува и въобще е смешно да се вярва, че някой е създал света. Мъдрецът не му възразил. Само

казал, че след два-три дни ще му отиде на гости.

След няколко дни наистина отишъл в дома му. Като подарък му донесъл красива картина. Безбожникът останал във възторг – досега не бил виждал такава съвършена красота.

- Невероятно! – възторжено се провикнал. – Но на чия гениална четка принадлежи този шедьовър?

- На ничия! В килера ми имаше кутия с бои. Стои си там отдавна. А вчера без да искам я бутнах и боите се изляха направо върху платното. И вижте по какъв брилянтен начин се разположиха на платното и каква красота сътвориха!

- Вие ми се подигравате! – провикнал се безбожникът. – Как така се излели? Няма начин да е станало така!

Вижте платното: каква композиция, какъв замисъл, съвършенство до най-малкия детайл... Не мога да повярвам, че това не е творба на гениален творец!

- Ето, виждате ли, - казал мъдрецът – Вие дори в мислите си не можете да допуснете, че картината сама се е нарисувала, без замисъла на художник творец. Тогава как аз бих могъл да повярвам, че небето над главата, тревата под краката, тези дървета, реки, езера, гори и поля са се появили случайно, без замисъла и волята на най-великия Творец!

Превод: Храм „Св. Благовещение“

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

4 май † 3 Неделя след Пасха - на св. Мироносици. Св. прпмца Пелагия. Гл. 2, үтр. ев. 4, ап. Деян. 6:1-7 (с. 16), лит. ев. Мк 15:43-47, 16:1-8 (с. 20) (Тип. с. 462)

5 май Св. вмчца Ирина

6 май † Св. вмчк Георги Победоносец. Св. прав. Иов Многострадални (Гергьовден) (Тип. с. 271, т. 5)

7 май Св. мчк Акакий. Св. Анив, еп. Некрески

8 май * Св. ап. и ев. Йоан Богослов. Преп. Арсений Велики (Тип. с. 296, т. 4)

9 май * Пренасяне мощите на св. Николай Мирликийски Чудотворец. Събор на св. Новоселски мъченици. Св. прор. Исаия. Св. мчк Христофор (Тип. с. 303, т. 2)

10 май * Св. ап. Симон Зилот. Възстановяване на Българската патриаршия (Отдание на Неделя на мироносиците – Тип. с. 463)

Енорийският лист се издава с благословията на председателя на храма ставрофорен иконом Емилиан Костадинов

Адрес на редакцията: гр. София, ж.к. „Дружба“ 2, храм „Свето Благовещение“

Енорийски лист „Благовестие“ се разпространява безплатно
Можете да намерите изданието и на интернет адрес:

www.hram-blagoveshenie.bg